

Cepi se najbolje v naklad ali doklado. Rozgo za cepitev vrezji vselej na sklepu ali kolenu za pol prsta navzgor, in že pripravljen cepič enake debelosti odrezi enako navzdol in odrezane strani tako vrhoma naloži, da se popolnoma pokrijeta ter jih brž z elastiko dobro povezi. Cepič naj vselej ima dve očesi, pa ne belega stržena, ker takrat je že prestar in za zelenčkanje nesposoben. Pri podlagi ne velja to znamenje, zato ker je tako globoko vrezati ne smemo. Ako se cepi v naklad, prereže se popolnoma, sploh je tudi na podlagi dobro, ozirati se na stanje stržena. Cepivno sposobnost mladike spoznamo na prepogibanju. Ako je mladika še celo mehka, takrat cepitev slabo zaraste; ako se pa že težje dá upogniti, je pa tudi slabo; zato je v sredi med mehkim in pretrdim delom mladike najbolje mesto za zelenčkanje. Na debelost mladike ni gledati. Ako so pa cepiči v primeri s podlago preslabi, je boljše cepiti za kožo, kar se mora tudi takrat storiti, če se ti je pre-globoko zarežalo, da si prišel do belega stržena podlage. V vročini ne smemo cepiti.

Zelenčkanje se vrši do sredi junija; kar se pozneje cepi, ostane kilavo. Črez štiri dni po cepitvi na zeleno se morajo trsi pregledati, in na podlagi poščipati še morda zaostalo očesa, ki so ozelenela. In to delo ponavljaj vsak teden pozneje, dokler nova mladika iz cepiča ne izraste za četrto metra. Ako to zanemariš, cepič zaostane ali se posuši. Nove rozge morajo vedno navpično privezane biti na kol z ličjem ali rafijo; cepljeno mesto pa povezi z elastiko, tako na spodnjem koncu začneš povijati navzgor, tedaj bo požlahtnjeno mesto na kolenu trdno in navskriž povezano, drugače se pa ne zaraste. Na zgornjem koncu napravi eno ali dve zanjki, da se poveza ne razpusti, dokler ne sprhni, ko je mesto že dobro zaraščeno. Vse roparske mladike moraš proti polamati, cepljeni vrh pa z galicijo škropiti proti rji, da nežna rozga lepo zeleni, raste in dobro dozori. Jeseni, ko je les dozorel, listje pa odpadlo, moramo cepljeni trs pogrobati ali za spomladno grobanje v zemljo shraniti, da ne pozebe. Pri tem grobanju amerikanca mora cepljeno mesto nekoliko nad zemljo stati, ne pa pod zemljo; drugače bi se teh koreninic uska hitro lotila, in ves trud bi bil zastonj.

Najlepši nasledek cepitve bode ta: da bodo naši zdaj goli grički zopet veselo ozeleneli; ondi, kjer zdaj pastirji jagode pobirajo, bodo zlahtni trseki debelo grozdje rodili; ubožani kmetič bo na novo oživel in v gorici Boga hvalil; zlati časi obilne trgatve se bodo vrnili in mili čuriček bo svojo ljubeznjivo pesmico zopet veselo prepeval ter vsi hribčki mu bodo mogočno zopet odmevali:

Že čuriček prepeva,
Ne more več spat;
V trgatve veleva,
Spet pojdemo brat.

Nakup ameriških trt.

C. kr. ptujsko okr. glavarnstvo naznanja: V spomladi 1896 bodo se iz državnih nasadov prosilcem iz po trsni uši okuženih pokrajin oddavale ameriške trte za naslednjo ceno: a) Riparia, Solonis in Portalis rezanice po 3 gl. za 1000 komadov; b) Rupestris monticola rezanice po 6 gl. za 1000 komadov; c) korenike teh vrst po 10 gl. za 1000 komadov.

Pri posredovanju dobave večje množine iz tujih krajev, bodo se vračunili lastni stroški.

Prošnje naj se vložijo tuuradno najkasneje do 15. oktobra 1895, pri čemer se opomni, da se bo oziralo na poznejša oglasila še le v spomladi, ako bi katera obdeljenih strank trte popustila.

Sejmovi. Dne 31. avgusta v Poličanah (za svinje). Dne 2. septembra v Arnotcah, Zibiki, na Tinskem, v Kamnici, v Trnovcu, Mariboru (tudi za konje), pri Sv. Petru pri Radgoni in na Bregu pri Ptujju (za svinje). Dne 3. sept. pri Sv. Lovrencu v Prošinu, v Zrečah, Račah in Radgoni. Dne 4. sept. v Lučanah, na Ptujju, v Imenem (za svinje) in v Mariboru. Dne 5. sept. na Bregu pri Ptujju (za svinje). Dne 6. sept. na Spod. Polskavi (za svinje) in pri Sv. Vidu niže Ptujja.

Dopisi.

Iz Dola pri Hrastniku. (Občeni zbor in veselica.) Ono nedeljo je bil za Dol kaj veseli dan. V proslavo rojstnega dne našega svetlega cesarja je priredilo tukajšnje bralno društvo občeni zbor in veselico. Veselica se je vršila pod krasno okinčanim Straus-ovim kozolcem, kateri je bil podoben vrtni lopi v najlepšem zelenju. Zbralo se je mnogo ljudstva od blizu in daleč. Došle goste so pozdravljale vihrajoče zastave raz mnoge hiše, pok možnarjev in pred kozolcem napis: »Dobro došli«. V povzdigo veselice so mnogo pripomogli zaradi izvrstnega tamburanja sloveči šmartenski tamburaši, kateri so na vabilo gospoda predsednika radovoljno prevzeli sodelovanje. Predsednik, gospod Anton Šebat, prijazno pozdravi došle goste in omeni, da se je današnja veselica priredila v proslavo rojstvenega dneva svetlega cesarja in mu zakliče trikratni »Živijo!«. Po tem pozdravu zaigrajo tamburaši »Cesarsko pesem«, katero je vse občinstvo stoje poslušalo. Marsikateri gost je danes prvič slišal to narodno godbo in mili glas zvonkih tamburic mu je segel globoko v srce. Nastopili so potem domači pevci, udje bralnega društva in so pod vodstvom res neumorno delajočega pevovodje g. Kramar-ja za kratki čas njih vežbanja res izborno peli. Vse točke so se vršile res izborno in so pouzročile burno odobravanje in živahno pohvalo. Sledilo je še več govorov, v katerih so se govorniki spominjali svetlega cesarja. Na večer smo se preselili izpod kozolca v gostilnico g. Fr. Peklarja, kjer smo bili prav dobre volje. Lahko rečem, da je s to veselico vsak bil izredno zadovoljen.

Iz Savinjske doline. (Veselica.) Mnogi Savinječani smo imeli priliko dne 11. avgusta udeleževati se lepe, sijajne veselice, katero je priredilo bralno društvo v Št. Pavlu v Savinjski dolini s sodelovanjem tamošnjega že slovečega prvega tamburaškega zbora Savinjske doline. Že pogled na jako lepo okrašen prostor, namreč vrt in kozolec gosp. Norberta Zanierja, je bil diven, še bolje pa so nam dopadali izurjeni pevci, kateri so pod spretnim vodstvom gosp. nadučitelja Jos. Vidica prav težavne pesmi prednašali. Istotako gre čast slavnim tamburašem! Vsak lahko reče, kdor jih je slišal in ima pojem o težavnih komadih, da so to umetniki. Kakor hitro se je začelo mračiti, užgali so več nego 100 lampijonov na prostornem vrtu, in je bil ta prizor res veličasten. Pri veselici smo videli mnogo gostov kmečkega stanu. Bili so gosti iz Celja, Žalca, Gotovelj, Braslovč, Griž ter smo opazili tudi znano narodno obitelj Mankoč iz Trsta. Le prehitro nam je minila ta veselica, vendar upamo, da nam dojde v prav kratkem času zopet vabila, udeleževati se enake sloveče veselice.

Iz Slov. Bistrice. (Veselica.) V nedeljo, dne 18. avgusta je priredila naša podružnica sv. Cirila in Metoda izlet v Spodnje Poličane, kjer je bila v prostorih g. Gajšeka sijajna veselica, za katero se imamo posebno zahvaliti našim tamburašem in pevcem, ki vse žrtvujejo, da bi le z mično godbo in ubranim petjem

probudili narodno prepričanje in zavest, katere je še med našimi kmeti vedno premalo. Dal Bog, da bi vedno ostali tako navdušeni in pridno delali za korist slovenskega naroda! Veselico je otvoril predsednik podružnice, g. dr. Urban Lemež, ki se je v svojem govoru posebno oziral na velike zasluge našega milega vladarja in svetlega cesarja, kateri je ta dan svoj previsoki rojstni dan in s tem dnevom nastopil šestinšestdeseto leto svoje starosti. Na koncu govora je donel iz sto in sto ust trikratni gromoviti »živio« na svetlega cesarja. Za tem se je še oglasilo reš nepričakovano število govornikov, ki so v krasnih besedah risali lepoto naše slovenske domovine in vzbujali slovenske čute ter navduševali slovenskega kmeta k odločnosti pri volitvah. Posebno zanimal je vse govor g. A. J., ki je pobijal trditve, katera se večkrat sliši med slovenskimi kmeti, da se slovenski otroci le v nemški šoli morejo nemščine naučiti, in pri tem iz lastne skušnje povedal vzgled, kako se je namreč sam 3 leta na nemški šoli nemščine učil in naposled čisto nič nemščine ni znal, zraven tega pa tudi slovenščine ne. S. V.

Od Drave. (Na zborovanje!) Ko opazujemo dan na dan, kakó zlasti nekaj privandranih tujcev na Muti in Marenbergu deluje za velikonemško idejo, za ponemčevanje naše mladine in naših pokrajin; kakó imajo zborovanja »Ortsgruppe des deutschen Schulvereins« sedaj na Muti, sedaj v marenberskem okraju, kjer potem krokajo govorniki kakor vrani zoper nas Slovence, mora tudi v najpohlevnejšem Slovenceu vskipeti pravična jeza, združena z željo, da se tem tujcem postavimo Slovenci enkrat po robu. Radostnega srca smo torej čitali v 30. številu »Slov. Gosp.« dopis iz marenberskega okraja, ki vabi k obilni udeležbi zborovanja podružnice Ciril-Methodove družbe dne 1. septembra v Vuhredu. Pokazimo našim maloštevilnim, toda zagrizenim nasprotnikom, da se zavedamo dovolj svoje narodnosti in da se od tujih pritepencev ne damo zasramovati. Udeležite se torej zborovanja ne le vsi bližnji Slovenci s severnega Pohorja, marveč obiščite nas tudi vrli koroški bratje, pevci iz Ruš in tamburaši iz Maribora. Torej na veselo svidenje dne 1. septembra v Vuhredu!

Iz Slov. goric. (V Gornjih Žrjavcih) so izvolili za župana g. Antona Rolla, svetovalcema Andreja Purgaja in Martina Rolla; ostali odborniki pa so razunenega bojda vsi kočarji. Med vsemi temi ima eden mlin že skoraj popolnoma »v zajdi«. No, imeli so baš enkrat pri g. D. Koserju občinski predstojniki sejo, pri kateri se je sklepalo radi okoliškega zdravnika pri Sv. Juriju. Slišali smo takrat umnost novega gornježrjavkega predstojnika; vezal je neke otrobe, ki ni bilo ne tič ne miš, samo onega ni povedal, kar bi moral. Kaj nas brigajo njegove »platnene breguše« in mlinar? Ako mu ta ni po volji, pa naj drugam pelje! K občinski seji spadajo resni pogovori, iz katerih se izvajajo sklepi za občine. Sicer pa lahko iz tega sklepajo občinarji, da imajo v njem iskati svoje — sreče! Škoda za starega predstojnika, g. Janeza Sirka, ker on je vrl, pošten Slovenec. Napravil je občinske table najprej v slovenskem in potem v nemškem jeziku. No, kakor se nam dozdeva, nekaterim Svetolenarčanom to ni ravno po volji in »iznajdbo« po strani gledajo! To pa je le najlepša pohvala za g. Janeza Sirka.

Iz Črešnjevca. (A. Wisjak in njegov pajdaš.) Tukajšnji zaradi nepokoja, razsajanja po krčmah in ponočnega kriča dovolj znani Anton Wisjak ali po pravici Pust je neprenehoma psoval našega župana. Ker temu ni bilo konca, pritožil se je župan, in obsodilo je dne 17. avgusta c. kr. okrajno sodišče v Slov. Bistrici Ant. Wisjaka, kateri je že bil poprej trikrat zavoljo žaljenja časti kaznovan, na 14 dnej zopora z dvema

postoma vsak teden in na plačo stroškov. Klical je na pomoč Ant. Wisjak pri kazenski obravnavi svojega prijatelja, bivšega občinskega blagajničarja Jan. Donika, naj bi ga branil v sili, in sicer najbolj s tem dokazom, da je namreč župan pri zadnjem letnem občinskem računu hotel Donika kot tačasnega kasirja za 50 gold. zaračunati. Ali stvar je bila narobe. Dokazalo se je bilo namreč, da je Jan. Donik to storiti hotel; in ko je videl, da ima okrajni odbor obč. račun pregledati, je na tihem iz računskih bukev liste izpustil, druge vsilil in račun predrugačil. — In če ravno se je to delo od občinskih svetovalcev in odbornikov, kakor tudi iz bukev jazno dokazalo, je tajil, da bi bil to storil. O tem se še bode na primernem mestu več govorilo.

Iz Ptujca. (25letnica »Feuerbera«.) Geslo naših gasilcev je »Bogu v čast in bližnjemu v obrambo«. Ako bi se potem ravnali, bi mogli gotovo vsi iti k sv. maši, predno so začeli slavnost obhajati. Pa kaj, saj ni treba, da bi bili prisotni pri službi božji! Namesto, da bi bili pri sv. maši, so še po mestu trobili, muzicirali in bobnali, ter s tem zelo motili službo božjo. Kaj ne da dobri kristjani! Kdo pa so bili vsi, ki se se slavnosti udeležili, sami Nemci? Moram reči, da jih je mnogo bilo, ki še nemški znali niso; saj ni treba znati, naši ptujski gospodje so zadovoljni, da le »Eilgut«, o pardon! »Gutheil« kriči! O ubogi nevedneži! Slovenci, ki ste se kot gasilci udeležili te slavnosti: ali Vas ni sram? Kaj imate od tega, da povišujete puhlo slavo nemčurjem in liberalcem, ki Vam še sv. maše pred slovesnostjo niso privoščili? Pobjeljajte se! Seveda so tudi ob tej priliki pokazali ptujski veliki Nemci, da skilijo izven Avstrije. Ptujski župan in pek J. Ornič je »frankfurtarci« prepustil prvo mesto. Milo se mi je storilo, ko sem videl zastavo cesarsko in avstrijsko, ki ste tako ponižno vihrali, med tem ko je ona ošabno plapolala in zakrivala vse druge. Nekateri trgovci so imeli na pol židane. Ne morem si kaj, da bi ne omenil svečarja Wibmerja. Tudi on je »frankfurtarce« razobesil in seveda z njo pokazal svoje mišljenje. Častita duhovščina naj to blagovoljno uvažuje pri nakupu sveč. Tudi vi okoliški posestniki, zapomnite si tiste trgovce, ki so imeli razobešene tiste pisano marogaste zastave!

Politični ogled.

Avstrijske dežele.

Dunaj. Nj. Veličanstvo svetli cesar se popeljejo prih. nedeljo v Budejevice na južnem Češkem, kjer ostanejo štiri dni pri velikih vojaških vajah. — Dunajske občinske volitve še vedno niso razpisane; torej bodo sredi oktobra, kakor to želijo židovi. — V Tullnu se je v nedeljo ustanovila deželna zveza nižjeavstrijskih poljedelcev. Na ta shod je prišlo 300 posestnikov.

Češko. Oni teden je bil v Pragi shod odposlancev katoliških društev iz Češke, Moravske in Šlezije. Posvetovali so se o tem, kako bi snovali katoliške delavske zadruge. — Katol. shod za praško nadškofijo boče dne 9. in 10. septembra v Příbramu.

Štajarsko. Grof Stürgh je lani postal dvorni svetovalec in poročevalec o srednjih solah v naučnem ministerstvu. Graška »Tagespost« pravi, da je grof Stürgh vstopil v ministerstvo, da bi ondi več mogel koristiti nemštvu. Ker pa niti ni mogel zabraniti nove celjske gimnazije, zato je izstopil iz državne službe. Ni škoda!

Koroško. Krški knezoškof, dr. Jož. Kahn, so te dni izdali pastirski list, v katerem govorijo o pomenu